Tähhendus.

Werimine on luggemise põhhi, Kes õiete ei mõista werida, ei sa ialgi õiete luggeda. Sepärrast lasko innimene, kes lapsi õppetab

1) polisõnnu, mis kahhe, kolme ja nelja pohkstawiga kirjutud, nikaua õppida, künni lapsed neid selgeste ja kiñnihakkamata ning ka ladduſaste weriwad: egga ärgo hakkako mitte énnemine kokkoluggemise peäle, kui siiswast kui werimine õige selge on.

2) Kui kahhe, kolme ja nelja pohkstawiga sõnnad hästi weritakse, nenda kuida õige on: siis hakkako temma jälle eestõtsast, ja lasko lapsi neidsammu polisõnnu werimata luggeda. Kui se ka hästi kõrdalähheb: siis mingo temma

3) kokkoluggemiste tükkide peäle, ja lasko neid werimata luggeda.

4) Antko temma lastele ka peast mõnikõrd üht ehk tõist sõnna werida.

5) Kui pohkstawisid on näitamas, siis õppetago temma lapsi pehme **b** ja kõwwa **p**, nenda kui ka pehme **d** ja kõwwa **t** wahhel õiged wäljahüüdmise wahhet teggema. Nendasammoti näitko temma ka sedda wahhet, mis **j**, **g**, ja **k**, wahhel kulukse ollewad.

TÃ fÂ¤ieline ABD-Ramat, 1823, lk. 32